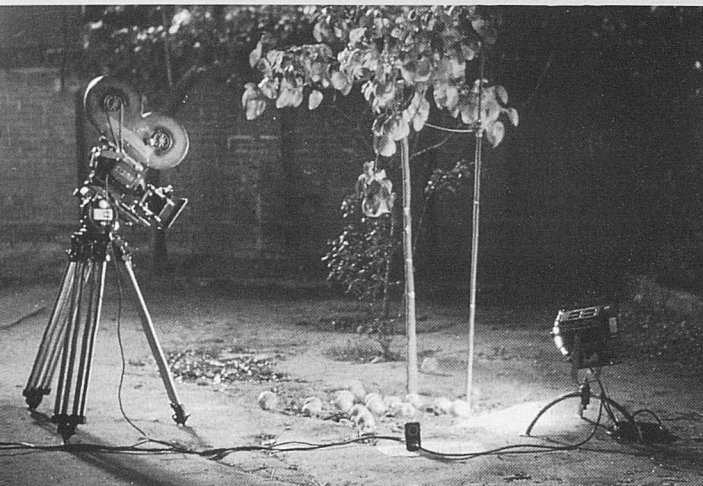

L'artista al cinema

L'Associació d'Artistes Visuals de les Illes Balears es va fundar l'any 1996. Un dels seus objectius principal era i és oferir als seus socis diferents activitats que tinguin sempre com a referència l'art, el món de l'artista i la política cultural, etc. La seu de l'associació es troba a la ciutat de Palma i té cent seixanta socis, la dedicació principal dels quals és la pintura, l'escultura i altres manifestacions artístiques.

L'activitat més immediata de la nostra associació és la posada en marxa del primer cicle de cinema —esperam no sigui el darrer— anomenat "L'artista al cinema". Aquest cicle es durà a terme al Centre de Cultura "SANOSTRA" amb qui hem col·laborat per dur endavant aquest nou projecte.

"L'artista al cinema" consistirà en la projecció de quatre pel·lícules que varem considerar sucoses i d'interès des d'un punt de vista artístic. Cada una de les quatre pel·lícules aporten diferents coses que ens apropen i ens descobren un poc més el món on es desenvolupa la vida d'un artista, així com el procés de creació d'una obra des que neix com a una inspiració del que crea, fins que aquesta inspiració esdevé escultura, pintura o qualsevol altra mena d'expressió artística.

La primera pel·lícula que es projectarà és *Fraude* del director Orson Welles, on es tracta el límit entre la veritat i la mentida, una història basada en un documental sobre el genial falsificador de pintures Elmyr D'Ory; usurpació i especulació amb l'única finalitat de reduir la pintura a una simple activitat de compra-venda a l'abast de qualsevol. Encara que la falsificació i l'apropiació d'una obra d'art i d'un estil aliè resulti ésser una activitat frívola i fraudulenta, sorgeix una qüestió digna de ser analitzada i és el fet que un falsificador també és un artista.

La segona projecció és *La Pasión de Camille Claudel* del director Bruno Nuytten que ens mostra de prop la incomprensió de l'artista per part del món que l'envolta, un món que no acaba d'entendre la passió i més que passió la necessitat de crear. Un món que pot arribar a asfixiar la il·lusió i energia de l'individu que necessita el seu art (sigui quina sigui la seva forma) perquè és la seva manera més natural de comunicar-se. Quan les mans de Camille toquen el fang, allò que només era argila es començarà a transformar en obra d'art, en un sentiment apassionat amb el color de la terra, el tacte de l'aigua i la forma de la vida que ha sorgit de les mans de l'escultora.

Basquiat de Julian Schnabel és la tercera pel·lícula i ens conta la histò-

ria d'un dels més famosos pintors que va passar de viure en el carrer, com un personatge totalment anònim, a convertir-se en l'estrella del moment gràcies a l'artista Andy Warhol, qui el va descobrir. Ara se'ns presenta la vida d'un pintor que, mentre va avançant pel camí de la fama, amb la finalitat de entrar a formar part d'un món d'estrelles, va perdent a poc a poc les coses més importants i necessàries a la vida d'una persona —que ja no artista— com són les seves amistats, l'amor i la vida en si mateixa. Les drogues i la fama ennigulen la ment de l'artista i fan de la lluentor de l'estrella que arriba ser, una ombra sense vida que camina perduda entre la gran massa de gent que l'envolta, i enmig de la qual queda totalment oculta la seva identitat.

La darrera de les projeccions és *El sol del membrillo* del director Víctor Erice. És una història que té com a protagonista la bellesa que es troba a la natura. La mirada màgica d'un pintor que queda fascinat pels canvis que el temps i la natura produeixen sobre un codony; els diferents matisos cromàtics que pot adquirir la fruita segons la llum que hi incideixi; les transformacions que les variacions meteorològiques provoquen a l'arbre i totes les meravelles que es poden arribar a reflectir sobre el llenç gràcies a la mirada pacient i a la gran capacitat d'observació del pintor Antonio López que, un dia, passejant per la ciutat de Tomelloso (ciutat on va néixer) va quedar meravellat pels arbres amb fulles obscures i fruites daurades que creixien a la plaça. Aquesta imatge produeix en el pintor una evocació de la seva infantesa i així és com comença a relata, mitjançant els seus pinzells, la història d'un codony que roman immòbil a causa de les seves arrels (esclaves de la natura), però ple de vida i bellesa sempre en procés de transformació.

En definitiva, cada una de les quatre pel·lícules ens descriu diferents sensacions que formen part del món dels artistes. Per això ens va semblar una bona idea fer coincidir dos tipus d'art (cinema i arts plàstiques) per fer participar al públic d'aquest món. ■